ضرورت بازنگری در مدل اقتصادی مشارکت عمومی و خصوصی در زیرساخت‌های حمل‌ونقل

سالنامه آماری ۱۴۰۴؛ هشداری برای آینده آزادراه‌ها

یادداشت

خدایار خاشع
کارشناس حمل و نقل

انتشار سالنامه آماری سال ۱۴۰۴ سازمان راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای فرصتی است برای بازخوانی وضعیت حمل‌ونقل جاده‌ای کشور و تأمل درباره آینده زیرساخت‌هایی که طی چند دهه گذشته با صرف منابع عمومی و خصوصی احداث شده‌اند. آمارهای این سالنامه تصویری قابل تأمل از روند فعالیت این بخش ارائه می‌کند. تعداد ناوگان عمومی باری از حدود ۴۷۷ هزار دستگاه در سال ۱۳۹۳ به ۴۲۳ هزار دستگاه در سال ۱۴۰۴ کاهش یافته است. تعداد رانندگان باری نیز از ۵۸۵ هزار نفر به ۴۶۴ هزار نفر و تعداد شرکت‌های حمل‌ونقل کالای داخلی از ۵۶۷۷ شرکت به ۴۲۹۹ شرکت رسیده است. شاید مهم‌ترین نشانه این تغییر، کاهش حجم کالای جابه‌جا شده از ۶۰۶ میلیون تن به ۳۸۵ میلیون تن و کاهش سفرهای کامیونی از ۳۸.۹ میلیون به ۲۷.۳ میلیون سفر باشد. این اعداد، فارغ از دلایل و عوامل مؤثر بر آنها، یک پیام روشن دارند: حمل‌ونقل جاده‌ای کشور همچنان بازاری بزرگ و حیاتی است، اما ابعاد فعالیت آن نسبت به یک دهه گذشته کوچک‌تر شده است. در چنین شرایطی، پرسش اساسی این است که این تحولات چه پیامدی برای آینده سرمایه‌گذاری در آزادراه‌ها خواهد داشت؟

زیرساختی برای اقتصاد ملی نه صرفاً یک پروژه عمرانی

در بیش از چهار دهه فعالیت در صنعت راهسازی و سرمایه‌گذاری زیرساختی، بارها شاهد بوده‌ایم که احداث یک آزادراه چگونه می‌تواند مسیر توسعه اقتصادی یک منطقه را تغییر دهد؛ زمان سفر را کاهش دهد، ایمنی را افزایش دهد، هزینه حمل‌ونقل را پایین بیاورد و زمینه رونق تولید، تجارت و گردشگری را فراهم کند.

آزادراه صرفاً مجموعه‌ای از پل، تونل، آسفالت و ابنیه فنی نیست؛ دارایی ملی و اقتصادی است که ارزش آن در طول سال‌های بهره‌برداری و از طریق خدماتی که به مردم و اقتصاد کشور ارائه می‌کند، معنا پیدا می‌کند. این دارایی برای حفظ کیفیت، ایمنی و ظرفیت خود به منابع مالی پایدار نیاز دارد. نگهداری، بهسازی، تعمیرات اساسی، تأمین تجهیزات ایمنی و بازپرداخت سرمایه‌گذاری اولیه، هزینه‌هایی مستمر هستند که نمی‌توان آنها را به آینده موکول کرد.

در مدل مشارکت عمومی و خصوصی، سرمایه‌گذار با پذیرش ریسک‌های ساخت و تأمین مالی، منابع خود را برای ایجاد زیرساختی بلندمدت به میدان می‌آورد و انتظار دارد در دوره بهره‌برداری، متناسب با قرارداد و تعهدات طرفین، امکان بازگشت سرمایه و تأمین هزینه‌های نگهداری فراهم باشد. اگر این چرخه اقتصادی دچار اختلال شود، مسأله تنها کاهش سود سرمایه‌گذار نیست؛ پایداری کل شبکه آزادراهی کشور نیز با چالش مواجه خواهد شد.

وقتی هزینه‌ها واقعی است اما درآمدها واقعی نمی‌شود

یکی از مهم‌ترین چالش‌های سرمایه‌گذاری آزادراهی، فاصله فزاینده میان هزینه‌های واقعی ساخت و بهره‌برداری با درآمد حاصل از عوارض است. هزینه اجرای پروژه‌های عمرانی، متأثر از تورم، افزایش قیمت مصالح، تجهیزات، ماشین‌آلات، دستمزد و هزینه‌های تأمین مالی، به‌طور مستمر افزایش می‌یابد. در مقابل، نرخ عوارض آزادراهی در بسیاری موارد با تأخیر، محدودیت و ملاحظات غیراقتصادی تعیین و ابلاغ می‌شود.

این عدم تناسب، به‌تدریج اقتصاد پروژه را از تعادل خارج می‌کند. سرمایه‌گذار نمی‌تواند هزینه‌های ساخت را با قیمت‌های چند سال قبل محاسبه کند، اما درآمد خود را نیز نمی‌تواند بر اساس ارزش واقعی روز دریافت کند. در نتیجه، منابعی که باید صرف نگهداری و توسعه زیرساخت شود، تحلیل می‌رود. حتی آزادراهی که به بهره‌برداری رسیده و برای مردم ارزش اقتصادی ایجاد کرده است، ممکن است از نظر مالی با دشواری جدی مواجه شود.

البته کاهش تناژ حمل بار به‌تنهایی به معنای کاهش متناسب تردد در تمام آزادراه‌ها نیست، چراکه بخش مهمی از تقاضای تردد آزادراهی به سفرهای سواری، مسافری و گردشگری وابسته است اما تغییرات اقتصاد حمل‌ونقل، تولید و تجارت، یکی از متغیرهای مهم در ارزیابی تقاضا و درآمد آینده این زیرساخت‌هاست.

مشارکت عمومی و خصوصی از تأمین منابع تا تقسیم واقعی ریسک

یکی از انتظارات اصلی از سیاست‌های مشارکت عمومی و خصوصی، استفاده از ظرفیت سرمایه‌های غیردولتی برای توسعه زیرساخت‌ها و کاهش فشار بر بودجه عمومی است، اما مشارکت واقعی زمانی شکل می‌گیرد که ریسک‌ها و منافع نیز به‌صورت منطقی میان دولت و بخش خصوصی توزیع شوند.

نمی‌توان از سرمایه‌گذار انتظار داشت منابع مالی سنگین و بلندمدت خود را وارد پروژه کند، هزینه‌های ناشی از تورم و تأخیر را تحمل کند و تعهدات قراردادی خود را انجام دهد، اما در تعیین مهم‌ترین منبع درآمدی پروژه، یعنی عوارض، اختیار و اطمینان کافی نداشته باشد. الزام به تأمین آورده‌های نقدی سنگین، دشواری دسترسی به تسهیلات بانکی، نرخ بالای تأمین مالی و طولانی بودن فرآیندهای اداری نیز جذابیت سرمایه‌گذاری در این بخش را کاهش داده است. بخش خصوصی نه می‌تواند جایگزین کامل دولت در تأمین زیرساخت‌های ملی باشد و نه می‌توان از آن انتظار داشت هزینه ناکارآمدی سیاست‌ها و تصمیمات خارج از اختیار خود را برای سال‌های طولانی تحمل کند.

چه باید کرد؟ پنج ضرورت برای نجات اقتصاد سرمایه‌گذاری آزادراهی

به اعتقاد نگارنده، عبور از شرایط موجود نیازمند بازنگری جدی در سیاست‌ها و سازوکارهای اقتصادی این حوزه است:

اصلاح نظام تعیین و تعدیل عوارض: نرخ عوارض باید بر اساس سازوکاری شفاف، قابل پیش‌بینی و متناسب با تورم و هزینه‌های واقعی بهره‌برداری و نگهداری تعیین شود. تعدیل سالانه و به‌موقع نباید تابع تصمیمات موردی و سلیقه‌ای باشد.

پذیرش مسئولیت دولت در تعهدات قراردادی: هرگاه به دلایل سیاستی و ملاحظات اجتماعی امکان اعمال نرخ اقتصادی عوارض وجود ندارد، دولت باید سازوکاری مشخص و قابل اتکا برای جبران مابه‌التفاوت و حفظ تعادل اقتصادی قرارداد پیش‌بینی کند.

تأمین مالی متناسب با ماهیت بلندمدت پروژه‌ها: استفاده از ظرفیت بازار سرمایه، انتشار اوراق، صندوق‌های پروژه و تسهیلات بلندمدت باید تسهیل شود. الزام به تأمین سهم بالای آورده نقدی در شرایط دشوار اقتصادی می‌تواند مانع ورود سرمایه‌گذاران جدید شود.

بازنگری در قراردادهای مشارکت: قراردادها باید برای مواجهه با تغییرات اقتصادی، افزایش هزینه‌ها و تأخیرهای خارج از اختیار انعطاف داشته باشند. سازوکار تعدیل و جبران آثار تورم نیز باید از ابتدا روشن و اجرایی باشد.

توجه همزمان به توسعه و نگهداری: سیاست‌گذاری نباید صرفاً بر احداث پروژه‌های جدید متمرکز باشد. حفظ کیفیت و ایمنی آزادراه‌های موجود و تأمین منابع تعمیرات اساسی باید در اولویت قرار گیرد.

آینده آزادراه‌ها را با تصمیمات امروز می‌سازیم

واقعیت این است که کشور همچنان به توسعه شبکه آزادراهی نیاز دارد. وسعت سرزمینی، پراکندگی مراکز تولید و مصرف، ظرفیت‌های ترانزیتی، ضرورت کاهش زمان سفر و افزایش ایمنی، همگی اهمیت توسعه این شبکه را یادآوری می‌کنند. اما توسعه زیرساخت بدون طراحی مدل اقتصادی پایدار، ممکن است به انباشت پروژه‌های نیمه‌تمام، کاهش انگیزه سرمایه‌گذاران و دشواری نگهداری دارایی‌های ایجاد شده منجر شود.

سالنامه آماری ۱۴۰۴ سازمان راهداری صرفاً مجموعه‌ای از اعداد و جداول نیست؛ این آمارها باید برای سیاست‌گذاران علامت هشدار و فرصتی برای بازنگری در تصمیمات گذشته باشد. امروز بیش از هر زمان دیگری نیازمند آن هستیم که از نگاه صرفاً عمرانی به پروژه‌های آزادراهی فاصله بگیریم و آنها را به‌عنوان بنگاه‌های اقتصادی بلندمدت و دارایی‌های راهبردی کشور ببینیم.

سرمایه‌گذاری در زیرساخت با صدور مجوز و امضای قرارداد آغاز نمی‌شود و با افتتاح پروژه نیز به پایان نمی‌رسد. این سرمایه‌گذاری زمانی موفق است که در تمام دوره بهره‌برداری، امکان حفظ کیفیت، بازگشت منطقی سرمایه و استمرار خدمت‌رسانی وجود داشته باشد. اگر قرار است بخش خصوصی همچنان شریک دولت در ساخت آزادراه‌های کشور باشد، باید اطمینان داشته باشد که حقوق و تعهدات دو طرف به یک اندازه جدی گرفته می‌شود. راه توسعه آزادراه‌ها از اعتماد سرمایه‌گذار می‌گذرد و اعتماد، نه با دعوت به سرمایه‌گذاری، بلکه با ثبات مقررات، اجرای تعهدات و پذیرش واقعیت‌های اقتصادی ساخته می‌شود.

فعالان صنعت خواستار اصلاح سازوکار تأمین برق صنایع شدند

راهکار تازه برای کاهش خاموشی کارخانه‌ها

گزارش

گروه اقتصادی

ناترازی برق در سال‌های اخیر به یکی از چالش‌های مهم صنایع و بخش‌های مختلف اقتصادی تبدیل شده است. محدودیت برق در روزهای گرم سال، فعالیت برخی واحدهای تولیدی را مختل می‌کند و همزمان، نگرانی درباره تأمین برق پایدار برای خانوارها و خدمات عمومی را افزایش می‌دهد. در نشست خبری برگزارشده در حاشیه نمایشگاه برق، شماری از فعالان و مدیران این حوزه درباره عوامل این وضعیت و راه‌های مواجهه با آن صحبت کردند. جمع‌بندی دیدگاه‌های مطرح‌شده این است که افزایش ظرفیت تولید، اگر با اصلاح ساختار اقتصادی صنعت برق و مدیریت مصرف همراه نباشد، به‌تنهایی برای حل پایدار مشکل کافی نیست. به باور سخنرانان، تداوم فاصله میان درآمدها و هزینه‌ها، قیمت‌گذاری دستوری و بدهی‌های انباشته، امکان سرمایه‌گذاری و توسعه زیرساخت‌های برق را محدود کرده است.

قرارداد مستقیم صنایع با نیروگاه‌ها

حمیدرضا صالحی رئیس فدراسیون صادرات انرژی و صنایع وابسته، در این نشست بر ضرورت فراهم‌شدن امکان عقد قرارداد مستقیم میان صنایع و نیروگاه‌های بخش خصوصی تأکید کرد. او گفت بسیاری از صنایع محصولات خود را با قیمت‌های روز به بازار عرضه می‌کنند، اما خرید برق همچنان تحت تأثیر سازوکارهای قیمت‌گذاری دستوری قرار دارد.

صالحی با اشاره به سهم بالای صنایع در مصرف برق کشور، پیشنهاد کرد که صنایع بتوانند برق موردنیاز خود را از نیروگاه‌ها یا تشکل‌های فعال در این حوزه خریداری کنند. در این الگو، دولت می‌تواند به‌جای مداخله مستقیم در معامله میان تولیدکننده و مصرف‌کننده، بر تنظیم بازار و دریافت هزینه انتقال برق تمرکز کند.

صالحی همچنین پیشنهاد کرد شرکت‌های بیمه در پشتیبانی از قراردادهای برق نقش داشته باشند. بر اساس این پیشنهاد، اگر نیروگاهی نتواند تعهد خود برای تحویل برق را انجام دهد، سازوکاری برای جبران خسارت یا تأمین برق جایگزین در نظر گرفته شود. چنین راهکاری، در صورت طراحی دقیق و تعیین مسئولیت طرف‌ها، می‌تواند بخشی از ریسک قراردادهای بلندمدت را کاهش دهد.

تأکید بر سرمایه‌گذاری و تسویه بدهی‌ها

امیرحسین طاهرزاده نایب‌رئیس سندیکای برق ایران، در این نشست بر مشکلات مالی صنعت برق تأکید کرد. او گفت فاصله میان هزینه واقعی تولید و قیمت‌های تکلیفی، فشار زیادی بر شرکت‌های فعال در این صنعت وارد کرده است. طاهرزاده همچنین از مطالبات انباشته صنعت برق از دولت و برخی مصرف‌کنندگان و بدهی این صنعت به پیمانکاران، سازندگان و تولیدکنندگان سخن گفت.

ارقام اعلام‌شده درباره مطالبات و بدهی‌ها در این نشست، اظهارات این مقام صنفی است و برای ارزیابی دقیق آنها باید دوره زمانی، اقلام محاسبه‌شده و مستندات مالی مشخص باشد. با این حال، مسأله اصلی مطرح‌شده روشن است: تأخیر در پرداخت مطالبات می‌تواند جریان نقدینگی شرکت‌های برق را مختل کند و توان آنها را برای نگهداری تجهیزات، اجرای پروژه‌های جدید و بازپرداخت تعهدات کاهش دهد.

طاهرزاده همچنین گفت برق باید به‌عنوان زیرساختی اساسی برای فعالیت اقتصادی دیده شود، نه خدمتی که هزینه تأمین و توسعه آن نادیده گرفته شود. او با اشاره به ابزارهایی مانند تابلوی سبز بورس انرژی، این سازوکارها را راهی برای گسترش معاملات برق تجدیدپذیر و تقویت نقش بازار دانست.

بهینه‌سازی مصرف و توسعه انرژی خورشیدی

در کنار اصلاح بازار و تأمین مالی، مدیریت مصرف نیز از محورهای مهم بحث بود. صالحی به مصرف برق در بخش کشاورزی و تجهیزات پمپاژ آب اشاره کرد و گفت نوسازی موتورپمپ‌ها و استفاده از تجهیزات کارآمدتر می‌تواند مصرف برق را کاهش دهد. میزان این کاهش، به شرایط هر منطقه و نوع تجهیزات وابسته است و برای تعیین اثر واقعی آن، باید نتایج طرح‌های اجرایی و داده‌های مصرف بررسی شود.

فرهاد شبیهی، مدیرعامل شرکت برق منطقه‌ای تهران نیز درباره ظرفیت انرژی‌های تجدیدپذیر در استان تهران صحبت کرد. به گفته او، با وجود اجرای برخی طرح‌های خورشیدی در شهرک‌های صنعتی و ورود بخشی از ظرفیت جدید به مدار، توسعه تجدیدپذیرها در تهران هنوز با سطح مورد انتظار فاصله دارد. او همچنین بر اجرای تکالیف مربوط به تأمین بخشی از برق مصرفی دستگاه‌های اجرایی از منابع تجدیدپذیر تأکید کرد.

توسعه پنل‌های خورشیدی در سقف صنایع و ساختمان‌های اداری می‌تواند بخشی از فشار بر شبکه را کاهش دهد، اما تحقق این هدف به تأمین مالی، دسترسی به تجهیزات، اتصال مناسب به شبکه و اجرای مقررات نیاز دارد.

ماینرهای غیرمجاز و پایداری شبکه

شبیهی استخراج غیرمجاز رمزارز را نیز یکی از عوامل آسیب‌زا برای شبکه دانست. به گفته او، فعالیت بدون مجوز و بدون رعایت ظرفیت زیرساخت می‌تواند به تجهیزات برق و مشترکان مجاور آسیب وارد کند. او همچنین توضیح داد که مصرف صنایع بزرگ از طریق سامانه‌های نظارتی و اطلاعاتی پایش می‌شود، در حالی که شناسایی تخلفات در شبکه توزیع به همکاری و بازرسی‌های مستمر نیاز دارد.

آگهی تجدید فراخوان مناقصه

وزارت راه و شهرسازی
شرکت عمران شهر جدید پردیس

کد: ۱۴-۴۰۵-۲۰۰-ر — نوبت: اول

شرکت عمران شهر جدید پردیس در نظر دارد براساس بند ۴ صورتجلسه شماره ۱۱۱۹/۱۷ مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۰۸ هیأت‌مدیره شرکت عمران شهر جدید پردیس نسبت به انتخاب پیمانکار واجد شرایط اقدام نماید. لذا از پیمانکاران و شرکت‌های واجد شرایط دعوت می‌گردد جهت دریافت، تکمیل و بارگذاری اسناد به‌شرح ذیل اقدام نمایند:

موضوع: خرید دو دستگاه سرور و ۴ دستگاه هارد شرکت عمران شهر جدید پردیس

۱- نوع مناقصه: عمومی یک‌مرحله‌ای.

۲- شماره ثبت در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) ۲۰۰۵۰۰۱۰۹۸۰۰۰۰۲۰ است. کلیه مراحل مناقصه از دریافت و بارگذاری اسناد مناقصه و بازگشایی پاکت‌ها از طریق سامانه ستاد (www.setadiran.ir) انجام می‌شود.

۳- نام و نشانی دستگاه مناقصه‌گزار: شهر جدید پردیس، فاز یک، میدان عدالت، خیابان فروردین شمالی، خیابان پیام، خیابان عمران، شرکت عمران شهر جدید پردیس. تلفن: ۷۶۲۷۵۵۰۰، داخلی ۲۰۳-۲۱۱.

۴- مدت پیمان: یک هفته.

۵- مبلغ برآورد اولیه: ۴۳/۴۱۴/۰۰۰/۰۰۰ (چهل‌وسه میلیارد و چهارصد و چهارده میلیون) ریال.

۶- تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: مطابق جدول ۱ از بند «الف» ماده ۵ آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی به‌شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۱۳۹۴/۰۹/۲۲ به مبلغ ۲/۱۷۱/۰۰۰/۰۰۰ (دومیلیاردو یک‌صدوهفتادو یک میلیون) ریال.

۷- مجوز فعالیت: پروانه فعالیت شرکت ۱- مجوز معتبر از سازمان نظام صنفی رایانه‌ای ۲- پروانه فعالیت معتبر از وزارت صمت یا اتحادیه تابعه ۳- مجوز فعالیت مشاوران از سازمان نظام صنفی رایانه‌ای درصورت ارائه خدمات مشاوره‌ای ۴- گواهی صلاحیت عوامل نظام فنی و اجرایی از سازمان برنامه و بودجه کشور ۵- گواهی صلاحیت افتا از مرکز راهبردی افتا ریاست جمهوری (به‌صورت توأم) که می‌بایست دارای اعتبار باشد.

۸- دریافت اسناد مناقصه از سامانه ستاد: از ساعت ۰۸:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۲۰ تا ساعت ۱۶:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۲۵.

۹- تحویل اسناد مناقصه:

۹-۱- به‌صورت الکترونیکی تا ساعت ۱۳:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۰۷ در سامانه ستاد بارگذاری شود.

۹-۲- به‌صورت فیزیکی (فقط پاکت "الف") تا ساعت ۱۳:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۰۷ به دبیرخانه شرکت عمران شهر جدید پردیس تحویل شود.

۱۰- زمان و محل بازگشایی پاکت اسناد مناقصه "پاکت‌های الف، ب و ج": ساعت ۱۰:۰۰ روز یک‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۰۸، در سالن اجتماعات شرکت عمران شهر جدید پردیس.

۱۱- هزینه خرید اسناد مناقصه از سامانه ستاد ۲,۰۰۰,۰۰۰ (دو میلیون) ریال است.

۱۲- سایر اطلاعات و جزئیات مربوط در اسناد مناقصه مندرج است.

روابط عمومی شرکت عمران شهر جدید پردیس

شرکت پایساز

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی سالیانه
شرکت پایساز (سهامی عام) سال منتهی به ۱۴۰۵/۰۶/۳۱

به‌شماره ثبت ۵۴۷۳۴ شناسه ملی ۱۰۱۰۰۹۸۵۶۵

بدین‌وسیله از کلیه سهامداران محترم وکیل و نماینده قانونی صاحب سهام شرکت پایساز (سهامی‌عام) دعوت می‌شود در جلسه مجمع عمومی عادی سالیانه صاحبان سهام که رأس ساعت ۱۰صبح روز شنبه ۱۴۰۵/۰۸/۳۰ به آدرس هلدینگ سرمایه‌گذاری فرهنگیان واقع در تهران، میدان ونک، خیابان ولیعصر، خیابان عطار، پلاک ۱۰، طبقه ۷ تشکیل می‌گردد، حضور به هم رسانند.

دستور جلسه:

۱) استماع گزارش هیأت‌مدیره و حسابرس و بازرس قانونی شرکت سال منتهی به ۱۴۰۵/۰۶/۳۱
۲) انتخاب اعضای هیأت‌مدیره شرکت پایساز
۳) تصویب صورت‌های مالی منتهی به ۱۴۰۵/۰۶/۳۱
۴) انتخاب حسابرس و بازرس قانونی اصلی و علی‌البدل شرکت منتهی به ۱۴۰۶/۰۶/۳۱
۵) انتخاب روزنامه کثیرالانتشار ثبت و درج آگهی
۶) سایر مواردی که در صلاحدید مجمع عمومی عادی سالیانه می‌باشد.
۷) اخذ تصمیم در مورد تقسیم سود سهام
۸) تعیین حق حضور اعضای غیرموظف هیأت‌مدیره
۹) تعیین حق حضور اعضای مستقل و اعضای غیرموظف هیأت‌مدیره عضو کمیته‌های حاکمیت شرکتی

هیأت‌مدیره شرکت پایساز

نوبت دوم

آگهی فراخوان
۷۷۰۰۴۰۵۳۳۶/ت ک م ع/۲۴۹۲

شرکت پالایش نفت تهران (سهامی عام)

Self-Priming Pump (VARISCO JE4-250)

آخرین مهلت ارسال مدارک، طبق بند ۴ صفحه ۲ اسناد مناقصه تا پایان وقت اداری روز سه‌شنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۹/۰۳ می‌باشد. برای کسب اطلاعات بیشتر و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به سایت شرکت (www.torc.ir) بخش فراخوان‌ها مراجعه فرمایید.

TORC TENDERS

روابط عمومی و بین‌الملل شرکت پالایش نفت تهران

بانک ملت
bank mellat

آگهی مزایده عمومی شماره ۱۴۰۵/۲

فروش اموال اسقاطی

بانک ملت استان مازندران در نظر دارد نسبت به فروش مقداری از اموال اسقاطی موجود در انبار این بانک طبق شرایط مندرج در اوراق از طریق برگزاری مزایده عمومی به فروش برساند.

جهت دریافت اوراق مزایده از روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۲۳ لغایت روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۰۴ در ساعات اداری به اداره تدارکات و ساختمان مدیریت شعب بانک ملت استان مازندران واقع در ساری - میدان امام - مدیریت شعب بانک ملت استان مازندران- اداره تدارکات و ساختمان مراجعه نمایند.

مدارک مورد نیاز جهت دریافت اسناد مزایده: ارائه معرفی‌نامه و فیش ۵/۰۰۰/۰۰۰ ریالی واریزی بین واحد به‌نام اداره امور مالی مدیریت شعب استان مازندران (قابل پرداخت در کلیه شعب بانک ملت)

ضمنا: بانک در رد یا قبول یک یا تمامی پیشنهادات در هر مرحله بدون ذکر هیچ‌گونه دلیلی مختار است.

تلفن تماس ۰۱۱-۳۳۳۵۰۱۸۸

مدیریت شعب استان مازندران- اداره تدارکات و ساختمان

نوبت دوم

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای هم‌زمان با ارزیابی کیفی (فشرده)

شرکت ملی نفت ایران
سازمان بهداشت و درمان صنعت نفت

موضوع: مناقصه تهیه، طبخ و توزیع غذای بیماران و کارکنان نوبتکار بهداشت و درمان صنعت نفت ماهشهر

سازمان بهداشت و درمان صنعت نفت در نظر دارد مناقصه موضوع فوق را با مشخصات و شرایط کلی زیر از طریق برگزاری مناقصه عمومی یک‌مرحله‌ای (فشرده) به شرکت واجدشرایط واگذار نماید.

کلیه فرآیندهای ارزیابی کیفی مناقصه‌گران، دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir با شماره فراخوان ۲۰۰۵۰۹۳۸۲۳۰۰۰۰۳۱ انجام خواهد شد.

برآورد کل مناقصه: ۴,۱۹۴,۲۷۸,۸۳۳,۱۰۵ ریال می‌باشد.

الف) شرح خدمات مورد نیاز: تهیه، طبخ و توزیع غذای بیماران و کارکنان نوبتکار بهداشت و درمان ماهشهر
ب) مدت زمان اجرای قرارداد: دو سال شمسی
ج) محل انجام خدمات: استان خوزستان- ماهشهر
د) حداقل شرایط متقاضیان:
۱- داشتن شخصیت حقوقی مستقل
۲- داشتن امکانات و تجهیزات مناسب مرتبط با موضوع مناقصه و نیروی انسانی با تجربه
۳- داشتن سابقه و تجربه کافی و مرتبط با موضوع مناقصه
۴- گواهی‌نامه تأیید صلاحیت ایمنی پیمانکاری صادر شده توسط وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی
۵- گواهی‌نامه تأیید صلاحیت معتبر از اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی
۶- داشتن توانایی ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۱,۰۹,۲۶۵,۵۷۶,۶۶۲ ریال مطابق ضوابط اعلامی از سوی کارفرما و قابل استعلام از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، طبق تصویب‌نامه شماره ۱۲۳۴۰۲ / ت ۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۱۳۹۴/۰۹/۲۲ هیأت محترم وزیران

مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت قبلی در سامانه مذکور، می‌بایست مراحل ثبت نام در سایت فوق و دریافت گواهی امضای الکترونیکی جهت شرکت در مناقصه و دریافت اسناد را به انجام رسانند.

مهلت دریافت استعلام ارزیابی کیفی مناقصه گران در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد): ۷ روز پس از چاپ نوبت دوم آگهی روزنامه است.

مهلت تحویل استعلام ارزیابی کیفی مناقصه گران در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد): ۱۴ روز پس از اتمام مهلت دریافت است.

اسناد و مدارک مناقصه بین شرکت‌های واجد شرایط که به تشخیص مناقصه‌گزار حداقل ۶۰ امتیاز کیفی را کسب می‌نمایند توزیع خواهد گردید.

ارائه مدارک فوق الذکر هیچ‌گونه حقی برای مناقصه‌گران ایجاد نخواهد کرد. درصورت نیاز به‌اطلاعات بیشتر درخصوص اسناد مناقصه، شرایط و مسائل مالی با تلفن ۸۸۸۹۲۱۵۳ - ۰۲۱ و درخصوص سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) با تلفن ۱۴۵۶-۰۲۱ تماس حاصل نمایند.

روابط عمومی سازمان بهداشت و درمان صنعت نفت

www.shana.ir www.piho.ir شناسه ۲۳۱۹۲۰۲

IRAN DAILY
www.newspaper.iran-daily.com
1877